

Sygn. akt VII U 1676/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Roslan-Karasińska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2019 r. w Warszawie

sprawy G. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem P. R. (płatnika składek)

na skutek odwołania G. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

z dnia 8 listopada 2017 nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż odwołująca się G. P. jako pracownik u płatnika składek PHU (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu.

UZASADNIENIE

G. P. w dniu 13 grudnia 2017 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Odwołująca zaskarżyła decyzję organu rentowego z dnia 8 listopada 2017 r., nr: (...), zgodnie z którą została wyłączona z podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek PHU (...) z siedzibą w W. od dnia 12 czerwca 2017 r. (odwołanie z dnia 13 grudnia 2017 r., k. 10 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 grudnia 2017 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ginekologa celem ustalenia kiedy najwcześniej odwołująca mogła zorientować się, że jest w ciąży oraz, czy mogła realizować obowiązki wynikające z zatrudnienia u płatnika składek. W ocenie organu rentowego w toku postępowania wyjaśniającego strony nie przedstawiły żadnych dowodów potwierdzających faktyczne świadczenie pracy przez ubezpieczoną. ZUS podkreślił, że na koncie płatnika figuruje zadłużenie, które spłacane jest w układzie ratalnym na podstawie umowy z dnia 20 lipca 2017 r., zaś w dniu 5 grudnia 2017 r. płatnik składek dokonał wyrejestrowania odwołującej z datą zgłoszenia 12 czerwca 2017 r. Zdaniem organu rentowego przedstawione okoliczności dają podstawy do stwierdzenia,

że umowa pomiędzy stronami stosunku pracy została zawarta dla pozorów w rozumieniu art. 83 k.c. jedynie w celu uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W związku z tym Oddział w zaskarżonej decyzji stwierdził, że G. P. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnieniu u PHU (...) od dnia 8 listopada 2017 r. (odpowiedź na odwołanie z dnia 15 grudnia 2017 r., k. 13-14 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 10 stycznia 2018 r. zawiadomił na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. P. R. w charakterze zainteresowanego o postępowaniu z odwołania G. P. przeciwko organowi rentowemu oraz, że w terminie 14 dni od doręczenia zawiadomienia może przystąpić do sprawy (postanowienia z dnia 10 stycznia 2018 r., k. 17 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 29 października 2018 r. wydanym na rozprawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ginekologii celem ustalenia, kiedy najwcześniej ubezpieczona mogła zorientować się, że jest w ciąży oraz, czy będąc w ciąży mogła realizować obowiązki wynikające z zatrudnienia u płatnika składek P. R. (postanowienie z dnia 29 października 2018 r., k. 79 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

PHU (...) figuruje w bazie danych Urzędu Skarbowego w W. od dnia 10 kwietnia 2009 r. jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych określonych w art. 27 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Podatki z pozarolniczej działalności za 2017 r. z tytułu zatrudnienia pracowników uiszczane były w terminie za miesiące styczeń, kwiecień, czerwiec i sierpień, a po terminie za miesiące marzec, maj i lipiec (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. z dnia 25 września 2017 r., akta ZUS).

P. R. umieścił ogłoszenie na stronie (...), w którym poszukiwał odpowiedniego kandydata do pracy na stanowisku kasjerki. W odpowiedzi na jego ogłoszenie, G. P. zgłosiła się na rozmowę kwalifikacyjną. W firmie zainteresowanego jest zatrudnionych około 10 kasjerów, którzy zarabiają średnią krajową. Ubezpieczona została przeszkolona w zakresie BHP (zeznania odwołującej i zainteresowanego, k. 76-78 a. s.).

Odwołująca w dniu 9 czerwca 2017 r. została uznana za zdolną do podjęcia pracy na stanowisku kasjer – sprzedawca u zainteresowanego (orzeczenia lekarskie nr (...) oraz orzeczenie lekarskie z badania przeprowadzonego do celów sanitarni-epidemiologicznych, k. 11-12 a. s.).

PHU (...) z siedzibą w W. w dniu 12 czerwca 2017 r. zawarł umowę o pracę z odwołującą na czas określony do dnia 11 marca 2020 r. na stanowisku kasjera – sprzedawcy w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w kwocie 2.000,00 złotych brutto miesięcznie. Miejscem wykonywania pracy przez ubezpieczoną miała być ul. (...) i ul. (...) lok. 315 w W., a wypłata wynagrodzenia następowała gotówką (umowa o pracę z dnia 12 czerwca 2017 r., k. 8 a. s.).

Ubezpieczona została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych przez Biuro (...). W pierwszym tygodniu pracy odwołująca świadczyła pracę w godzinach 6:00-14:00, bądź do 14:30. G. P. początkowo przepracowała tylko kilka dni, ponieważ korzystała ze zwolnienia lekarskiego z powodu skręcenia kostki. Następnie wróciła do pracy na kilka tygodni i pracowała na drugą zmianę, po czym kolejny raz stała się niezdolna do pracy, ponieważ dowiedziała się, że jest w ciąży. U pracodawcy była prowadzona lista płac, na której figurowała ubezpieczona. Odwołująca pojawiła się

w miejscu pracy około 10 sierpnia, aby pobrać należne jej wynagrodzenie (zeznania odwołującej i zainteresowanego, k. 76-78 a. s.).

Odwołująca na pierwszą wizytę do lekarza zgłosiła się w dniu 27 lipca 2017 r. Ostatnia miesięczka wystąpiła u niej w dniu 17 czerwca 2017 r. Ciąża została potwierdzona za pomocą badania ultrasonograficznego. Ze względu na dolegliwości i zagrażające poronienie, ubezpieczona otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od dnia 27 lipca 2017 r. do dnia 25 sierpnia 2017 r., które następnie było kontynuowane. Odwołująca mogła zorientować się, że jest w ciąży około 24-25 lipca 2017 r., bowiem nastąpiło opóźnienie krwawienia miesięczkowego o tydzień a pewność uzyskała na wizycie lekarskiej w dniu 27 lipca 2017 r. Ubezpieczona w pierwszych tygodniach ciąży mogła realizować obowiązki wynikające

z zatrudnienia u płatnika składek P. R. do dnia 26 lipca 2017 r. (opinia biegłego sądowego z zakresu ginekologii dr n. med. S. B., k. 88-89 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 18 września 2017 r. zawiadomił odwołującą i zainteresowanego o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz podstawy wymiaru składek dla G. P. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek PHU (...) z siedzibą w W. (zawiadomienia o wszczęciu postępowania z dnia 18 września 2017 r., akta ZUS).

Organ rentowy po zakończeniu postępowania wyjaśniającego wydał zaskarżoną decyzję z dnia 8 listopada 2017 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1a i 1c, art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 83 § 1 k.c., art. 22, art. 229 § 4 i art. 237³ § 2 k.p. oraz art. 44 k.p.a. ZUS stwierdził, że G. P. jako pracownik u płatnika składek PHU (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 12 czerwca 2017 r. Organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, że stosunek pracy nawiązany między odwołującą a zainteresowanym miał znamiona pozorności w myśl art. 83 § 1 k.c. ZUS uznał, że w toku postępowania wyjaśniającego strony nie złożyły żadnych wyjaśnień oraz nie dostarczyły materialnych dowodów potwierdzających wykonywanie pracy przez ubezpieczoną. W ocenie organu rentowego brak zaświadczenia lekarskiego i brak dokumentu potwierdzającego przeszkolenie pracownika w dziedzinie BHP potwierdzają, że zatrudnienie odwołującej było czynnością pozorną zmierzającą do uzyskania tytułu do ubezpieczeń i świadczeń z tytułu zasiłku chorobowego.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych, zeznań G. P. i P. R. oraz opinii biegłego sądowego z zakresu ginekologii dr n. med. S. B..

Dokumenty, na których Sąd oparł ustalenia w niniejszej sprawie, zostały objęte w pełni walorem wiarygodności. Zdaniem Sądu nie były one kwestionowane przez strony postępowania. Sąd uznał, że opinia biegłego sądowego również nie budziła żadnych zastrzeżeń stron. Wobec powyższ

zego Sąd uznał, że wnioski końcowe przedstawione przez biegłego sądowego były prawidłowe.

W ocenie Sądu zeznania stron były ze sobą częściowo sprzeczne. Odwołująca twierdziła, że zainteresowany nie wskazał lekarza, do którego miałyby udać się przed podjęciem pracy, dlatego musiała sama znaleźć odpowiednią placówkę medyczną. P. R. uznał zaś, że polecił jej odpowiednią przychodnię. Sporna pomiędzy stronami stosunku pracy pozostawała również kwestia odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne. Zainteresowany podnosił, że dochował ciężącego na nim ustawowego obowiązku, natomiast odwołująca twierdziła, iż jej pracodawca nie odprowadził za nią składek do ZUS. Niezależnie jednak od powyższego, zdaniem Sądu te okoliczności nie wpływają na zasadność odwołania w niniejszej sprawie. Podkreślić należy, że strony zbieżnie wskazały, iż odwołująca faktycznie pracowała u zainteresowanego jako kasjer-sprzedawca. Ich zeznania korelowały ze sobą również w kwestiach związanych z miejscem pracy, jak i z zakresem godzinowym świadczenia obowiązków przez ubezpieczoną.

Tak zgromadzony materiał dowodowy posłużył Sądowi do wydania rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie G. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 8 listopada 2017 r., nr: (...) jako zasadne podlega uwzględnieniu.

Sąd na wstępie wskazuje, że w niniejszej sprawie należało rozważyć, czy organ rentowy zasadnie wyłączył odwołującą z ubezpieczeń społecznych począwszy od dnia 12 czerwca 2017 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8

i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

Na podstawie art. 13 pkt 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, tj. pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Jak stanowi art. 2 k. p., pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy o pracę.

W świetle art. 22 § 1 k.p., przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca

- do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W myśl art. 83 § 1 k.c., nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Organ rentowy w treści zaskarżonej decyzji ustalił, że stosunek pracy nawiązany przez zainteresowanego z odwołującą był pozorny, gdyż miał na celu jedynie zapewnienie jej wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. ZUS w treści odpowiedzi na odwołanie wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu ginekologii. Celem złożenia tego wniosku było w pierwszej kolejności ustalenie, w jakiej dacie ubezpieczona dowiedziała się o tym, że jest w ciąży. W ocenie Sądu organ rentowy chciał w ten sposób udowodnić, że odwołująca już przed nawiązaniem stosunku pracy posiadała

a wiedzę o ciąży, co bezpośrednio miało wpływ na podjęcie przez nią pracy w celu ochrony ubezpieczeniowej. Z akt sprawy wynika, że odwołująca nawiązała stosunek pracy w dniu

12 czerwca 2017 r., zaś o okoliczności zajścia w ciążę mogła mieć świadomość pod koniec lipca 2017 r. Należy zaznaczyć, że organ rentowy nie zakwestionował wniosków płynących wprost z opinii biegłego sądowego. Wynika z nich, że ubezpieczona w dacie podjęcia pracy nie posiadała wiedzy o planowanym urodzeniu dziecka. Zatem stanowisko ZUS, jakoby odwołująca z premedytacją pozornie zawarła umowę o pracę w celu osiągnięcia wysokich świadczeń wypłacanych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest nieuzasadniony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zważył, że na pozorność umowy może jedynie wpływać brak wypełniania cech stosunku pracy wynikających wprost z art. 22 § 1 k.p. Nawet rzekoma motywacja do zawarcia stosunku pracy przez odwołującą, jaką jest chęć objęcia ubezpieczeniem społecznym, nie może stanowić przesłanki do uznania umowy o pracę za pozorną. Zawarcie umowy o pracę dla pozorów wyklucza możliwość objęcia osoby występującej w pozornym stosunku prawnym, jako pracownika, ubezpieczeniami społecznymi z tytułu powyższej umowy. Natomiast zawarcie umowy o pracę wyłącznie

w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie powoduje nieważności takiej czynności prawnej, jako mającej na celu obejście ustawy, jeżeli na jej podstawie praca w reżimie określonym w art. 22 § 1 k.p. faktycznie

jest wykonywana. Motywacja strony skłaniająca do zawarcia umowy o pracę nie ma znaczenia dla jej ważności przy założeniu rzeczywistego jej świadczenia zgodnie z warunkami określonymi w art. 22 § 1 k.p. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt III AUa 1433/16).

Umowa o pracę jest zawarta dla pozorów i nie może w związku z tym stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba określona jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli

o zawarciu umowy o pracę wtedy, gdy pracownik podjął pracę i rzeczywiście ją wykonywał, a pracodawca pracę tę przyjmował (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2019 r., sygn. akt II UK 202/18) Pozorność to wada oświadczenia woli polegająca na niezgodności między aktem woli a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie nie wywoływało skutków prawnych. Istota problemu sprowadza się do tego, że strony symulują podjęcie czynności prawnej, której treść ujawniają na zewnątrz, podczas gdy faktycznie istnieje pomiędzy nimi niedostępne dla innych porozumienie, albo nie zamierzają wywołać żadnych skutków prawnych lub chcą wywołać inne, sobie tylko znane skutki. Oświadczenie pozorne jest bezwzględnie nieważne z mocy art. 83 § 1 k.c. Przesłanki pozorności, które muszą być spełnione łącznie, są następujące: złożenie oświadczenia woli, brak zamiaru wywołania skutków prawnych, skierowanie oświadczenia do określonego adresata, zgoda drugiej strony (adresata oświadczenia woli) na pozorność (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. akt III AUa 1523/17).

W ocenie Sądu nawiązanie stosunku pracy w niniejszej sprawie nie zawierało żadnych cech pozorności. Odwołująca realizując stosunek pracy wypełniała wszystkie przesłanki zachodzące w art. 22 § 1 k.p. Oświadczenie woli jest złożone dla pozorów, jeżeli jest symulowane. Symulacja ta musi składać się z dwóch elementów. Po pierwsze, strony, które dokonują symulowanej czynności prawnej, próbują wywołać wobec osób trzecich przeświadczenie, że ich zamiarem jest wywołanie skutków prawnych, objętych treścią ich oświadczeń woli. Po drugie, musi między stronami istnieć tajne, niedostępne osobom trzecim porozumienie, że te oświadczenia woli nie mają wywołać zwykłych skutków prawnych; jest to porozumienie co do tego, że zamiar wyrażony w treści symulowanych oświadczeń woli nie istnieje lub że zamiar ten jest inny niż ujawniony w symulowanych oświadczeniach. Niezgodność rzeczywistego zamiaru stron z treścią czynności prawnej musi odnosić się do jej skuteczności prawnej, woli powołania do życia określonego stosunku prawnego. Nie powoduje natomiast pozorności wskazanie przez strony fałszywych pobudek, daty lub miejsca zawarcia umowy, powołanie się na nieprawdziwe fakty, wadliwe nazwanie umowy lub poszczególnych praw i obowiązków. Z kolei, w razie faktycznego świadczenia pracy przez pracownika i wypłacania mu wynagrodzenia oraz wykonywania przez pracodawcę innych, typowych obowiązków, nie można uznać, że strony od początku nie zamierzały wywołać jakichkolwiek skutków prawnych umowy o pracę, a jedynie chciały stworzyć u osób trzecich przekonanie, że takie skutki powstają (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt I UK 264/16).

Przytoczone powyżej okoliczności nie zaistniały w niniejszej sprawie. Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił ustalić, że ubezpieczona wykonywała swoje obowiązki pracownicze przy ulicy (...) w W. zgodnie z postanowieniami umownymi, gdzie mieścił się sklep zainteresowanego. Strony stosunku pracy przy tym potwierdziły, że odwołująca wykonywała swoją pracę w sklepie, w którym zainteresowany prowadził swoją działalność gospodarczą. Do obowiązków odwołującej należało obsłużenie klientów sklepu, gdyż jej praca wiązała się z obsługą kasy. Sąd zważył, że czynności wykonywane przez ubezpieczoną nie były złożone, co wynika z zajmowanego przez nią stanowiska pracowniczego.

Strony stosunku pracy również spełniły inną przesłankę, która uzależnia uznanie osoby za pracownika. Zdaniem Sądu zainteresowany wypłacał odwołującej należne jej wynagrodzenie z tytułu obowiązującej umowy o pracę gotówką. Ubezpieczona widniała na listach płac sporządzanych przez firmę. Ponadto organ rentowy nie zakwestionował tych okoliczności ani w zaskarżonej decyzji ani w toku postępowania sądowego, jak również wykonywanego nadzoru pracowniczego przez zainteresowanego.

Organ rentowy błędnie przyjmował, że niezachowanie przez pracodawcę odwołującej procedur formalnych związanych z jej zatrudnieniem wiąże się z uznaniem zawartej umowy o pracę za pozorną. ZUS błędnie przyjął, że ubezpieczona nie posiadała zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na powierzonym stanowisku. W toku postępowania sądowego odwołująca przedstawiła dwa takie zaświadczenia. Ponadto biegły sądowy z zakresu ginekologii potwierdził, że w dniu nawiązania stosunku pracy ubezpieczona mogła wykonywać obowiązki na rzecz zainteresowanego. Z kolei P. R. w trakcie zeznań wskazał, że przeprowadził z odwołującą szkolenie BHP, co nie zostało podważone przez organ rentowy. Niezależnie od tego należy uznać, że nawet zaistnienie omawianego uchybienia formalnego po stronie zainteresowanego, nie może przesądzać o pozorności umowy, gdyż stosunek pracy był faktycznie realizowany przez ubezpieczoną.

Sąd zważył, że również ewentualny brak opłacania składek przez zainteresowanego za odwołującą do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie może wiązać się z oddaleniem jej odwołania. Podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle zgłoszeniem pracownika do tych ubezpieczeń i opłacaniem składek z tego tytułu, ile legitymowaniem się przez ubezpieczonego statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach stosunku pracy. Pozorność umowy o pracę występuje wtedy, gdy strony tej umowy, składając oświadczenia woli – zawierające formalnie niezbędne elementy umowy o pracę określone w art. 22 § 1 k.p. – faktycznie nie zamierzają realizować obowiązków wynikających z tej umowy, mając świadomość tworzenia fikcji w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych. O tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych, nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy (*essentialia negotii*), wynikających z art. 22 § 1 k.p. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 grudnia 2017 r., sygn. akt III AUa 552/17, (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt III AUa 1761/15)

Z uwagi na spełnienie wszystkich przesłanek wynikających z art. 22 § 1 k.p., Sąd zważył, że decyzja wydana przez organ rentowy była nieprawidłowa. W związku z tym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji i objął odwołującą obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 12 czerwca 2017 r.

Zarządzenie: (...)

MK